

SIMPLEX FORMA DO-

ctrinae de confessione.

Cum homo defecisset à Deo, nec sciret qua uia
 esset redeundum, admonitus est à filio Dei, ut
 ex agnitione propriae miseriae, & sensu irae Dei
 contra peccatum, culpam fateretur, Interrogat
 enim eum, & dicit, Adam ubi es, & ex nomine indi-
 to à rubicunda terra admonet hominem suae con-
 ditionis q. d. Tu ne es ille quem ego ex limo terrae
 plasmaui, & indidi ei spiraculum uitae, feci q; ut ani-
 mans unum esset, neq; id solum, sed feci ad imagi-
 nem Dei, impressi q; menti tuae diuinam, & spiritu-
 alem sapientiam, atq; iustitiam ut gubernares uni-
 uersam creaturam corporalem feci q; dominum om-
 nium qui mouentur super terram & sub caelo in
 aere, atq; in aquis, Vbi nunc es? q. d. ad quantam
 turpitudinem miseriam & insaniam, ab ingenti di-
 gnitate, iustitia & sapientia dilapsus es, ut tui te pu-
 det, & inter arbores te à Deo abscondere existima-
 sti, quasi hac ratione peccatum tuum à Deo tegere
 posses?

Hic Adam respondet & fatetur aliqua ex
 parte suam miseriam, et sentire se iram Dei contra
 peccatum, Ideo q; fugere conspectum, & colloqui-
 um sui conditoris, quod nudus esset, & nihil ha-
 beret quo se & suum peccatum à facie irae Dei tege-
 ret, Domine inquit uocem tuam audiui, & timui, eo
 quod nudus essem. q. d. Ita propter conscientiam
 peccati & quod scirem te uelle mecum loqui ut de